

Krest demoCD skupiny Bonsai c.3

Napsal uživatel Malej Honza
Pondělí, 01 Květen 2000 01:00

Skupina Bonsai č.3 vznikla teprve před rokem a možná i proto jsem o ní donedávna vůbec nevěděl. Je to studentská skupina, která působí v Českých Budějovicích při Jihočeské Univerzitě a hraje písničky někdejší skupiny Bonsai (Františka Stralczynského a Tomáše Poláčka), a to se svolením zbývajících členů původní Bonsaie. Důležité je to, že se nejedná pouze o kopírování, ale písničky jsou předělány ve většině případů do jiných aranží. Podle slov členů skupiny šlo o to, aby tyto písničky nezůstaly pouze na archivních páscích, ale měly možnost se opět dostat mezi lidi. Další charakteristickou věcí je to, že se skupina své role zhostila nad očekávání dobře. Protože jsem se zúčastnil akce, na níž Bonsai č. 3 křtila své demo, a protože na mě celý večer udělal velký dojem, rád bych se o své zážitky podělil.

Poté, co jsme přijeli do Českých Budějovic do areálu vysokoškolských kolejí Jihočeské Univerzity, zaujalo mě nejprve to, že snad na všech skleněných dveřích byl nalepen plakát zvoucí na dnešní koncert. Napovídalo to tomu, že o propagaci se Bonsaiáci postarali svědomitě. Kolem se pomalu trousili studenti jdoucí z večere a v areálu vládl klid. Koncert se měl uskutečnit v menze a já měl tušení, že lidí přijde poskrovnu. U vchodu do menzy byl již přichystán proutěný košík s cedulkou "vstupné dobrovolné", bylo třičtvrtě na osm a uvnitř sálu pár lidí. Seděli jsme všichni v kuchyňce ,propojené s menzou, a nervózně vykukovali, jestli ještě někdo přijde. Za pět minut osm se do sálu začali hrnout študáci a za chvíli bylo téměř narváno. Po hodině hraní vyhrazené předkapele přišla na jeviště Bonsai, ale bohužel bez violoncellistky, která se právě potýkala s angínou. Hrály se známé i pro mě neznámé písničky, a jak jsem se dozvěděl po koncertě, mnohé nikdy nebyly nahrány. Po šesté písni bylo demoCD slavnostně pokřtěno medovinou a koncert pokračoval až do 23. hodiny. Z projevu kapely mě zaujal intonačně čistý a barevně hezký hlas zpěvačky Zuzky Březinové i naléhavý hlas Vaška Koblence. Celá kapela působila soudržným dojmem a byla na ní vidět radost i pokora, s jakou hrají pro lidi. To samozřejmě publikum ocenilo a rád bych napsal, že tak pozorné a vřelé publikum jsem už dlouho neviděl.

Po koncertě jsem zjistil, že takové akce zde nejsou ojedinělé a jsou sdružovány pod hlavičkou klubu Repetyinka, jehož duší je kapelník Bonsaje č.3 Vašek Koblenc. Na nedostatek posluchačů jimi pořádaných svých i jiných koncertů si prý v žádném případě nemohou stěžovat.

Přeji skupině Bonsai č.3 spoustu naplněných sálů i chuť a sílu organizovat akce, na které chodí tak skvělí lidi. A také děkuji za novou inspiraci, nový pohled na pořádání koncertů a hezky prožitý večer.

Jenom v té studentské hospodě byl ten vrchní nějaký divnej.